

DE VLAAMSE MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft:

- **Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, wat de waterregelgeving betreft.**
- **Definitieve goedkeuring**

Samenvatting: Met dit besluit wordt een reeks bepalingen uit titel II van het VLAREM en haar bijlagen, het VLAREL en het Omgevingsvergunningbesluit gewijzigd, die tot doel hebben het beheer van grondwater te verbeteren.

Naar aanleiding van deze wijzigingen werd met toepassing van artikel 5.4.4 DABM een inspraakmoment voorzien voor het publiek en werden de adviesraden bevroegd. Nadien werd het advies van de Raad van State aangevraagd en verwerkt. Er werd een ontheffing van de plan-m.e.r.-plicht verleend door de bevoegde administratie.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsveld: Omgeving en Natuur (beleidsdomein Omgeving)

Beleidsdoelstelling:

(ISE THEMA-OVERSCHRIJDEND INSTRUMENTARIUM OMGEVING)

SD 1. Naar een samenhangend omgevingsinstrumentarium

OD 11. Herzien en vereenvoudigen van de omgevingsreglementering

Dit besluit betreft het beleidsveld omgeving. Het geeft invulling aan doelstellingen uit de Beleidsnota van het Beleidsdomein Omgeving 2019-2024.

////////////////////////////////////

volgende zaken in overweging genomen. Artikel 3 van de plan-m.e.r.-richtlijn 2001/42 stelt de verplichting om een bepaald plan of programma te onderwerpen aan een milieubeoordeling afhankelijk van de voorwaarde dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Meer in het bijzonder moet krachtens artikel 3, lid 2, onder a), van deze richtlijn een systematische milieubeoordeling worden verricht voor de plannen en programma's die voorbereid worden met betrekking tot bepaalde sectoren en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de projecten die worden genoemd in de bijlagen I en II bij de project-m.e.r.-richtlijn. Wat de vraag betreft of deze handelingen het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten, herinnert zij eraan dat het begrip „plannen en programma's” betrekking heeft op elke handeling die, door vaststelling van op de betrokken sector toepasselijke regels en controleprocedures, een groot pakket criteria en modaliteiten vaststelt voor de goedkeuring en de uitvoering van één of meerdere projecten die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben. Deze uitleg is erop gericht te waarborgen dat voorschriften die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben, aan een milieubeoordeling worden onderworpen.

In zoverre moet aangenomen worden dat regelgeving onder de werkingssfeer van de plan-m.e.r.-regelgeving kan vallen, wordt voor dit besluit nagegaan of een milieueffectrapportage vereist is.

Voorliggend ontwerp van besluit dat wijzigingen doorvoert aan o.a. titel II van het VLAREM, is een (wijziging van een) overheidshandeling voorgeschreven door decretale bepalingen en valt daardoor onder de definitie van plan of programma van de plan-m.e.r.-regelgeving. Een dergelijk plan of programma valt onder de plan-m.e.r.-plicht als een passende beoordeling vereist is of als het plan het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project. Dit ontwerp van besluit bevat bepalingen die een kader voor de toekenning van een vergunning voor een project vormen. Het voorgenomen besluit is een plan of programma dat onder de definitie valt van de plan-m.e.r.-regelgeving en onder het toepassingsgebied omdat het kadervormend is voor het toekennen van vergunningen voor projecten.

Artikel 4.2.3, §3bis DABM voorziet dat de Vlaamse administratie – Team Omgevingseffecten - de mogelijkheid heeft om, na een gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer, voor een voorgenomen plan of programma een ontheffing van de verplichtingen inzake milieueffectrapportage te verlenen in de volgende gevallen:

- a) het voorgenomen plan of programma een uitwerking, wijziging, herziening of voortzetting inhoudt van een plan of programma, waarvoor reeds eerder een plan-MER werd goedgekeurd, en een nieuw plan-MER redelijkerwijze geen nieuwe of extra gegevens betreffende aanzienlijke milieueffecten kan bevatten; of*
b) indien in het kader van andere rapportages of beoordelingen reeds een systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de te verwachten gevolgen voor mens en milieu gemaakt werd, die voldoet aan de essentiële kenmerken van een plan-MER zoals vermeld in artikel 4.1.4, § 2”

De ontheffingsaanvraag werd, steunend op artikel 4.2.3, §3bis, b) DABM, op 25 augustus 2023 overgemaakt aan team Omgevingseffecten voor een beslissing.

Op 23 oktober 2023 besliste het Team Omgevingseffecten tot ontheffing van de verplichting tot het opstellen van een plan-MER voor het voorontwerp van besluit. In de beslissing valt o.a. te lezen:

- De ontheffing bevat een literatuurlijst met onderzoeksrapporten en documenten die als basis gediend hebben voor het voorliggend besluit.
- In de ontheffing worden de relevante disciplines/aspecten opgesomd die in het kader van dit plan onderzocht of in beschouwing genomen werden. (...) Er werd duidelijk gemotiveerd waarom de overige disciplines (gezondheid, lucht/atmosfeer, ruimtelijke aspecten, geluid, cultureel erfgoed & landschap, mobiliteit en energie) niet tot de scope van het onderzoek horen. Er werd gemotiveerd dat er geen rechtstreekse effecten op bovengenoemde aspecten plaatvinden. Deze aspecten zijn dan ook niet

//

Randnummers 19. t.e.m. 19.2 stellen dat de ontworpen regeling moet worden beschouwd als een de facto technisch voorschrift in de zin van richtlijn (EU) 2015/1535, en bijgevolg onverwijld dient te worden aangemeld bij de Europese Commissie.

⇒ De ontworpen regeling werd op 16 februari 2024 aangemeld. Zie hiervoor titel 1,B).

Randnummer 20 stelt dat er over de ontworpen regeling overleg met de overige gewestregeringen dient plaats te vinden, cf. artikel 6, §2, 3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

⇒ Het ontwerp werd op 11 maart 2024 overgemaakt aan de Interministeriële Conferentie Leefmilieu via de schriftelijke procedure. Voor een bespreking wordt verwezen naar titel 1,B).

Randnummers 22.1 t.e.m. 23.3 hebben betrekking op het standstill-beginsel. De Raad haalt daarbij concrete topics aan, zijnde de wijzigingen m.b.t. de indirecte lozing in grondwater van bedrijfsafvalwater, de indirecte lozing in grondwater van huishoudelijke afvalwater en de bemalingscascade.

De Raad brengt daarbij ook in herinnering dat de voormelde *standstill*-verplichting niet zo begrepen kan worden dat ze de bevoegde overheid zou verbieden wijzigingen aan te brengen aan de indelingslijst. Zij verbiedt enkel maatregelen te nemen die een aanzienlijke achteruitgang zouden betekenen van het bij artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet gewaarborgde recht, zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang. Zij ontzegt de bevoegde overheid evenwel niet de bevoegdheid om te oordelen hoe dat recht op de meest adequate wijze kan worden gewaarborgd. In het licht hiervan beveelt de Raad aan om een verantwoording in het Verslag aan de Vlaamse Regering op te nemen.

⇒ De onderbouwing werd toegevoegd in het Verslag (artikels 11, 14, 24, 25, 41 en 55) en artikels 24 en 25 werden aangepast m.b.t. de parameter pH.

Randnummers 24.1 t.e.m. 24.2 hebben betrekking op de verplichte naleving van codes van goede praktijk. Er wordt voor een aantal codes van goede praktijk niet voorzien in een bekrachtiging door de minister of Vlaamse Regering. Dit is volgens de Raad in beginsel niet in overeenstemming met de algemene publiekrechtelijke beginselen omdat er geraakt wordt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Bovendien ontbreken volgens de Raad de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking, de preventieve controle van de Raad van State, afdeling Wetgeving, en de duidelijke plaats in de hiërarchie der normen. Dergelijke delegaties kunnen dan ook enkel worden gebillijkt voor zover zij zeer beperkt zijn en een niet-beleidsmatig karakter hebben, door hun detailmatige of hoofdzakelijk technische draagwijdte. De instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen moeten hierbij zowel aan rechterlijke controle als aan politieke controle onderworpen zijn. Hoewel de codes van goede praktijken die in het ontwerp worden geïntroduceerd een hoofdzakelijk technische draagwijdte hebben, rijst de vraag of deze kunnen worden beschouwd als uitvoeringsmaatregelen die van bijkomstige of detailmatige aard zijn, gelet op de mogelijke sanctioneerbaarheid van inbreuken daarop.

Ter wille van de rechtszekerheid en teneinde de ontworpen regeling in overeenstemming te brengen met de beginselen inzake de delegatie van verordenende bevoegdheid, verdient het aanbeveling minstens te voorzien in een bekrachtiging van de codes van goede praktijk door de minister of in een bekrachtiging door de Vlaamse Regering wanneer de codes van goede praktijk zich niet beperken tot bijkomstige, detailmatige aangelegenheden.

//

- ⇒ De codes van goede praktijk hebben een hoofdzakelijk technische draagwijdte en bepalen de details voor het doel dat de Vlaamse Regering bij besluit reeds bekrachtigd heeft. De codes zijn vrij raadpleegbaar en transparant. Er wordt akte genomen van de aanbeveling, en er zal bekeken worden hoe het beleid rond codes van goede praktijk doorheen VLAREM II in de toekomst kan geoptimaliseerd worden, rekening houdend met de aanbeveling, de werkbaarheid en rechtszekerheid.

Randnummer 25 heeft betrekking op de delegatie aan de VMM om de toegelaten antivriesmiddelen vast te stellen. De Raad wijst op de noodzaak om de elementen in het BVR op te nemen waar de VMM rekening mee moet houden bij het opstellen van de lijst.

- ⇒ Het artikel werd in die zin aangepast.

Randnummers 26.1 t.e.m. 26.3.2.2 hebben betrekking op de verwijzing naar de voorschriften in 'de regelgeving in kwestie'. Gelet op de rechtszekerheid verdient het cf. de Raad de voorkeur om naar de specifieke regelgeving te verwijzen. De Raad beveelt aan om niet via een dynamische verwijzing naar federale regelgeving te verwijzen (nl. de koninklijke besluiten inzake de meters) gelet op eventuele moeilijkheden bij federale wijzigingen én de bevoegdheidskwestie inzake sanctionering. Op grond van artikel 6, § 1, VI, derde en vierde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, is de federale overheid op het vlak van economie bevoegd om vorm te geven aan het beginsel van de vrijheid van handel en nijverheid, waartoe hij het algemeen normatief kader van de economische unie kan vaststellen. Met dat doel is hij onder meer bevoegd voor het vaststellen van de metrologie en de normalisatie (punt 9°). De koninklijke besluiten van 25 maart 2016 en 15 april 2016, waarnaar wordt verwezen in de Code van goede praktijken, zijn inpasbaar binnen deze federale bevoegdheid. Voor zover de ontworpen verwijzingen ook het strafbaar stellen van inbreuken op deze bepalingen beoogt, kunnen zij dan ook niet worden ingepast in de bevoegdheden van de gewesten.

- ⇒ In art. 20 en art. 50 werden de verwijzingen gespecificeerd. De verplichting houdt het naleven van de vermelde code van goede praktijk in. De technische voorschriften voor het aanbrengen van de meter en de werking ervan hebben geen betrekking op de metrologie/ijking van het toestel, wat een federale bevoegdheid is. Het stelt louter dat een meter verplicht is en dat deze conform moet zijn.

Randnummer 28 heeft betrekking op de verantwoording van de gekozen ijkdata voor het onderscheid tussen 'historische', 'bestaande' en 'nieuwe' draineringen.

- ⇒ De toelichting werd toegevoegd aan het Verslag aan de Vlaamse Regering. Bij historische drainering is de ijkdatum van 1 mei 1999 gebaseerd op de datum waarop de rubriek 53.3 in de indelingslijst werd ingevoegd. Bij bestaande en nieuwe drainering is de ijkdatum gebaseerd op de datum waarop het akkoord over een integraal Vlaams Klimaatadaptatieplan 2030, met inbegrip van het betreffende document, op de website van het departement Omgeving werd gepubliceerd (<https://omgeving.vlaanderen.be/nl/akkoord-klimaatadaptatieplan-2030>).

Randnummer 29 heeft betrekking op het corrigeren van woordgebruik in artikel 4.2.1.2. aangezien 'hemelwater dat niet in contact geweest is met verontreinigende stoffen' volgens de definitie geen afvalwater is. Het betreffende artikel stelt dat in de omgevingsvergunning emissiegrenswaarden kunnen worden bepaald 'in functie van de verhouding tussen de verschillende soorten afvalwater'. Aangezien het de bedoeling is om ook 'hemelwater dat niet in contact geweest is met verontreinigende stoffen' te vatten, moet de term 'afvalwater' in dit artikel aangepast worden.

- ⇒ Er werd een herformulering voorgesteld aan de Raad, waarmee ingestemd werd.

Randnummer 30 heeft betrekking op de notie 'bestaande constructies'. De Raad wijst erop dat dit begrip niet gekend is in VLAREM II, maar wel in de VCRO. De Raad vroeg of een analoge draagwijdte diende gegeven te worden aan het begrip in VLAREM II. Daarnaast heeft de vermelde rubriek betrekking op meldingsplichtige projecten. Een verantwoording voor het onderscheid in behandeling voor de wegbeheerder m.b.t. de berekeningswijze ontbrak tevens.

//

⇒ Er werd een herformulering voorgesteld aan de Raad, waarmee ingestemd werd.

Randnummer 31 betreft een tekstuele verbetering.

Randnummers 32.1 t.e.m. 32.3 hebben betrekking op het voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen in het kader van de regeling waarbij extra bemalingsfilters en onttrekkingspunten mogen worden geplaatst in de onder punt i) tot punt iv) vermelde gevallen, zonder de resultaten van de bemalingswateranalyse af te wachten.

⇒ In het Verslag aan de Vlaamse Regering werd dit nader onderbouwd.

Randnummers 33 t.e.m. 33.2 hebben betrekking op de meerwaarde van een uitdrukkelijke bevestiging voor mijnverzakkingsgebieden van het algemene rechtsbeginsel dat de gestrengheid van de wet in geval van overmacht kan worden gemilderd, waardoor de indruk zou kunnen ontstaan dat dit niet algemeen van toepassing zou zijn.

⇒ Dit werd geschrapt uit het ontwerpbesluit, doch in het Verslag aan de Vlaamse Regering werd het algemeen beginsel hernomen.

Randnummer 34 heeft betrekking op de samenstelling van spuiwater dat gegenereerd wordt bij grondwaterwinningen voor thermische energie-opslag en geherinfiltreerd wordt.

⇒ Artikel 28 van het ontwerpbesluit werd aangepast om de herinfiltratie mogelijk te maken voor zover het niet afkomstig is van de chemische regeneratie van de putten. In artikel 32 werd tevens een aanpassing gedaan m.b.t. spuiwater dat afkomstig is van de chemische regeneratie van de putten. Het Verslag aan de Vlaamse Regering werd op overeenkomstige wijze aangepast.

Randnummer 35 heeft betrekking op de verbodsbepaling voor het aanleggen van grondwaterwinningen die in ruimtelijk kwetsbaar gebied liggen en niet verenigbaar zijn met de bestemmingsvoorschriften. De Raad beveelt aan om te verduidelijken of de voorwaarde enkel betrekking heeft op het bronperceel dan wel ook op het perceel waarop de activiteit zal worden uitgevoerd.

⇒ De sectorale voorwaarde viseert het bronperceel. Dat sluit niet uit dat bij de vergunningverlening ook het geheel van de exploitatie (en niet enkel het bronperceel) wordt meegenomen. (Zie beoordelingscriteria art. 5.3.1, 2°, b) DABM). De bijkomende duiding werd aan het Verslag aan de Vlaamse Regering toegevoegd.

Randnummer 36 heeft betrekking op de voorziene opheffing van een artikel dat intussen reeds opgeheven werd via een ander besluit.

⇒ De wijziging werd geschrapt.

Randnummer 37 heeft betrekking op de overgangsbepaling voor debietmeters, nl. een onderbouwing in het licht van gelijkheid en niet-discriminatie voor reeds geïnstalleerde debietmeters t.o.v. de nieuwe (vanaf 1 januari 2025).

⇒ De onderbouwing werd toegevoegd aan het Verslag aan de Vlaamse Regering.

Randnummer 38 heeft betrekking op de beperking van de geldigheidsduur van de omgevingsvergunning voor bepaalde rubrieken. De Raad wijst op de noodzaak van een overgangsregeling met het oog op de gewekte, rechtmatige verwachtingen. In het bijzonder voor de bemalingen die vallen onder rubriek 53.2 (met een max. termijn van 5 jaar), waarvoor een vergunning van onbepaalde duur werd verleend en waarvan de geldigheidsduur inmiddels verstreken zou zijn of weldra verstrijkt.

⇒ Er wordt in een overgangsbepaling voorzien van twintig jaar gelet op de gelijkheid en non-discriminatie tussen de verschillende rubrieken enerzijds, en anderzijds tussen de duur van de verleende vergunningen (onbepaald vs bepaald). Zie ook het Verslag aan de Vlaamse Regering ter zake.

Randnummers 39 en 40 hebben betrekking op de inwerkingtredingsbepaling. De Raad wijst enerzijds op de noodzaak om de artikels op te sommen i.p.v. te verwijzen naar de artikels die betrekking hebben op de indelingslijst en 'de daarmee samenhangende sectorale

////////////////////////////////////

